

**УХВАЛА
ТРЕТЬОЇ КОЛЕГІЇ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**

про відмову у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чауса Миколи Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII

Київ
13 травня 2026 року
№ 112-3(II)/2026

Справа № 3-99/2026(226/26)

Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України у такому складі:

Городовенко Віктор Валентинович – головуєчий,
Первомайський Олег Олексійович – доповідач,
Різник Сергій Васильович,

розглянула на засіданні питання про відкриття конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чауса Миколи Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436).

Заслухавши суддю-доповідача Первомайського О.О. та дослідивши матеріали справи, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

у с т а н о в и л а :

1. Чаус М.О. звернувся до Конституційного Суду України з клопотанням перевірити на відповідність частині другій статті 3, частині другій статті 6, частинам першій, другій статті 8, частині першій статті 24, частині першій статті 55, частині першій статті 58 Конституції України (конституційність) пункт 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“ від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII (далі – Закон), згідно з яким „підпункти 11–27, 45 пункту 7 § 1 цього розділу вводяться в дію через три місяці після набрання чинності цим Законом, не мають зворотної дії в часі та застосовуються до справ, по яким відомості про кримінальне правопорушення, внесені в Єдиний реєстр досудових розслідувань після введення в дію цих змін“.

2. Зі змісту конституційної скарги та долучених до неї матеріалів убачається таке.

2.1. Вищий антикорупційний суд вироком від 14 червня 2023 року визнав Чауса М.О. винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, визначеного частиною четвертою статті 368 Кримінального кодексу України (далі – Кодекс), та призначив йому покарання – десять років позбавлення волі з позбавленням права обіймати певні посади строком на три роки, з конфіскацією майна.

Не погодившись із указаним вироком, прокурор, засуджений Чаус М.О. та його захисники подали апеляційні скарги.

Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду, розглянувши апеляційні скарги, скасувала вирок цього суду від 14 червня 2023 року та ухвалила новий вирок від 3 квітня 2025 року, яким визнала Чауса М.О. винуватим у вчиненні кримінального правопорушення, визначеного частиною четвертою статті 368

Кодексу, та призначила йому покарання – позбавлення волі на строк вісім років шість місяців із позбавленням права обіймати певні посади строком на три роки, з конфіскацією майна.

2.2. Автор клопотання твердить, що оспорюваний припис Закону порушує гарантовані статтями 29, 55 Конституції України право на свободу та особисту недоторканність і право на захист прав і свобод судом.

На підтвердження своєї позиції Чаус М.О. посилається на окремі приписи Конституції України, Закону, а також на судові рішення в його справі.

3. Розв'язуючи питання щодо відкриття конституційного провадження у справі, Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України виходить із такого.

3.1. Відповідно до статті 151¹ Конституції України Конституційний Суд України розв'язує питання про відповідність Конституції України (конституційність) закону України за конституційною скаргою особи, яка вважає, що застосований в остаточному судовому рішенні в її справі закон України суперечить Конституції України; конституційна скарга може бути подана в разі, якщо всі інші національні засоби юридичного захисту вичерпано.

Згідно із Законом України „Про Конституційний Суд України“ конституційна скарга є прийнятною, зокрема, якщо вичерпано всі національні засоби юридичного захисту (за наявності ухваленого в порядку апеляційного перегляду судового рішення, яке набрало законної сили, а в разі встановленої законом можливості касаційного оскарження – судового рішення, винесеного в порядку касаційного перегляду) (пункт 1 частини першої статті 77).

3.2. За частиною першою статті 424 Кримінального процесуального кодексу України в касаційному порядку можуть бути оскаржені, зокрема, вироки суду першої інстанції після їх перегляду в апеляційному порядку, а також судові

рішення суду апеляційної інстанції, постановлені щодо зазначених судових рішень суду першої інстанції.

Апеляційна палата Вищого антикорупційного суду у вирокі від 3 квітня 2025 року вказала, що це судові рішення набирає законної сили з моменту проголошення та може бути оскаржене до Касаційного кримінального суду у складі Верховного Суду.

У матеріалах конституційної скарги та Єдиному державному реєстрі судових рішень немає інформації про ухвалення Верховним Судом у порядку касаційного перегляду остаточного судового рішення у справі Чауса М.О. Це дає підстави для висновку, що суб'єкт права на конституційну скаргу не вичерпав усіх національних засобів юридичного захисту.

Отже, конституційна скарга Чауса М.О. не відповідає вимогам пункту 1 частини першої статті 77 Закону України „Про Конституційний Суд України“, що є підставою для відмови у відкритті конституційного провадження у справі згідно з пунктом 4 статті 62 цього закону – неприйнятність конституційної скарги.

Ураховуючи викладене та керуючись статтями 147, 151¹, 153 Конституції України, на підставі статей 7, 32, 37, 55, 56, 58, 62, 77, 86 Закону України „Про Конституційний Суд України“, відповідно до § 45, § 56 Регламенту Конституційного Суду України Третя колегія суддів Другого сенату Конституційного Суду України

п о с т а н о в и л а :

1. Відмовити у відкритті конституційного провадження у справі за конституційною скаргою Чауса Миколи Олексійовича щодо відповідності Конституції України (конституційності) пункту 4 § 2 „Прикінцеві положення“ розділу 4 Закону України „Про внесення змін до Господарського процесуального кодексу України, Цивільного процесуального кодексу України, Кодексу адміністративного судочинства України та інших законодавчих актів“

від 3 жовтня 2017 року № 2147–VIII на підставі пункту 4 статті 62 Закону України „Про Конституційний Суд України“ – неприйнятність конституційної скарги.

2. Ухвала Третьої колегії суддів Другого сенату Конституційного Суду України є остаточною.

**ТРЕТЯ КОЛЕГІЯ СУДДІВ
ДРУГОГО СЕНАТУ
КОНСТИТУЦІЙНОГО СУДУ УКРАЇНИ**